

Ernestina 7: Ernestina Loos **geboren op 21 mei 1814 en overleden op 16 november 1900**

Ernestina Loos is de dochter van Willem Loos (2-9-1773 – † 30-4-1847) en Berendina Françoise Jenssen (~1.3.1781 – †26-12-1835). Ze is als tweede kind geboren in een gezin van vier. Net als haar grootmoeder Ernestina is zij de enige van de kinderen met maar één voornaam. Volgens mijn moeder⁵³ werd zij overigens Ernestine en niet Ernestina genoemd. Ernestina's vader was Kapitein Administrateur van Kleding en Wapening bij het Korps Mineurs en Sappeurs. Haar ouders verhuisden nogal eens: haar oudere zus Françoise Louise (*ca. 1812 – †12-10-1894) is geboren in Amsterdam, Ernestina zelf in Arnhem, haar broer Bernard Willem (*10-3-1816 – †10-6-1848) in Maastricht en haar jongste zuster, Margaretha Johanna Elisabeth (*ca. 1818 – † 21-10-1857) in Roermond, waarna er in mei 1821 in Maastricht nog een vijfde kind geboren is, dat veel te vroeg kwam en maar enkele uren heeft geleefd. Met Arnhem had haar familie wel al een langdurigere band. Haar beide ouders zijn daar geboren en haar grootvader, Frans Lodewijk Loos, is daar organist van de St Janskerk geweest.

Op 25 maart 1836 werd haar jongste zuster, Margaretha, ingeschreven bij de Hervormde gemeente in Nijmegen. Zij woonde daar in de Hezelstraat. In die straat woonden op nummer B43 (nummer 11 in de huidige nummering) de tinnegieter Pieter Stoppendaal^A en zijn vrouw Maria Elisabeth Houzer^B. Hun 31-jarige ongetrouwde zoon Pieter Lambertus woonde toen mogelijk nog in bij zijn ouders. Het is waarschijnlijk dat Ernestina Pieter Lambertus leerde kennen als zoon van een straatgenoot van haar zuster. Pieter Lambertus was op zijn vijftiende gaan werken als klerk op de Griffie van de rechtbank te Nijmegen⁵⁴. In 1829 werd hij daar surnumerair commies-griffier. Als lid van de Mobiele Nijmeegsche Schutterij heeft hij vanaf 30 november 1830 deel genomen aan de acties tegen de Belgische opstand. Daardoor kon hij zijn werk voor de rechtbank tijdelijk niet doen. Toen hij in mei 1832 benoemd werd tot commies-griffier kon hij deze functie alleen uitoefenen omdat hij verscheidene grote en kleine verloven kreeg als 2e luitenant van de Geldersche Schutterij. Deze verloven kreeg Pieter omdat hij de

Hezelstraat B43, nu nr. 11.

Van het oorspronkelijke huis, dat ook in de 19de eeuw al samengetrokken was met de bebouwing om de hoek in het Gouverneursgasje (nu Jodenberg) zijn alleen de kelders over.

A doop 20-9-1755 – † 15-9-1835, zoon van Pieter Stoppendaal (~20-9-1713 – (†) 17-12-1791) en Jenneke ten Hoet (~26-9-1717 – (†) 21-9-1782)

B (†) 23-11-1841, dochter van Casper Hauser en Agnes Struikman.

zieke griffier Berkhoff moest vervangen. Om de zieke griffier volledig te kunnen vervangen is hem in september 1833 eervol ontslag uit de militaire dienst verleend. Na de dood van Berkhoff in 1836 heeft hij gesolliciteerd naar diens functie van griffier en zelfs aangeboden een kwart van zijn traktement af te staan ter ondersteuning van de weduwe van de overleden griffier. Ondanks het feit dat hij de afgelopen 3 jaar al feitelijk als griffier had gefunctioneerd, werd hij toch voor deze baan gepasseerd. Pas in maart 1840, toen de in 1836 benoemde griffier opstapte, werd Pieter Lambertus eindelijk tot griffier benoemd. Tot 1849 heeft hij ook zijn inkomsten aangevuld als amanuensis bij de armenzorg⁵⁵. Maar met zijn promotie tot griffier was zijn inkomen eindelijk hoog genoeg om zich te kunnen veroorloven te trouwen. Een jaar later, op 7 mei 1841, is hij in Nijmegen met Ernestina getrouwd.

Ernestina en Pieter Lambertus hebben samen vier kinderen gekregen. Een dochter, Wilhelmine Bernardine Françoise^A met als roepnaam Françoise, en drie zonen, Pieter Casper^B, Ernst^C en Emilius Johannes Lambertus^D, roepnaam Emiel.

Pieter Lambertus is op 12 april 1854 te Nijmegen overleden. Na zijn overlijden is Ernestina eerst binnen Nijmegen verhuisd van de Ridderstraat C330^E naar de Lange Burgstraat 38. Op dit tweede adres staat Ernestina ingeschreven als winkelierster⁵⁶.

Haar jongste zuster, Margaretha, heeft op beide Nijmeegse adressen bij haar ingewoond. Op 8 november 1856 is zij vervolgens met haar vier kinderen verhuisd naar Klundert (NB), waar zij directrice van de bewaarschool werd.

In 1863 was haar oudste zoon, Pieter Casper als korporaal bij de Grenadiers en Jagers gelegerd in Den Haag. Op 25 juni 1863 is hij daar gestorven⁵⁷. Omstreeks die tijd heeft Ernestina een tijdje in Den Haag gewoond, vermoedelijk om voor haar zieke zoon te zorgen. Waarschijnlijk zijn haar twee andere zonen, Ernst en Emiel, met haar meegegaan naar Den Haag. Op 29 augustus 1863, een paar maanden nadat Pieter Casper was gestorven, is zij vanuit Den Haag weer met hen naar Klundert teruggekeerd. Françoise woonde toen mogelijk al zelfstandig, of is in ieder geval in deze periode het huis uit gegaan en hulponderwijzeres in Zetten geworden⁵⁸. Op 11

Ernestina Loos

A Wilhemine Berendine Françoise Stoppendaal: *8-3-1842 in Nijmegen, †9-1-1909 te Amsterdam

B Pieter Casper Stoppendaal: *23-1-1844 in Nijmegen, †25-6-1863 te Den Haag

C Ernst Stoppendaal: *16-10-1847 in Nijmegen, †7-7-1918 te Bussem

D Emilius Johannes Lambertus Stoppendaal: *7-12-1850 in Nijmegen, †5-2-1914 te Nijmegen

E Dat huis lag vermoedelijk op wat nu de hoek van de Ridderstraat en de Duivengas is en was reeds geruime tijd in het bezit van de familie Stoppendaal.

maart 1869 is Ernestina met haar twee zonen van Klundert naar Utrecht verhuisd⁵⁹. Françoise is blijkbaar op een gegeven moment weer bij haar moeder gaan wonen in Utrecht. Want wanneer Ernestina 29 jaar later^A uit Utrecht naar Apeldoorn verhuist, gaan Françoise en Emiel mee. Emiel heeft in de tussentijd overigens ook elders gewoond, maar is in november 1887 weer naar Utrecht teruggegaan en toen vermoedelijk weer bij zijn moeder ingetrokken^B. Met haar verhuizing naar Apeldoorn ging Ernestina dichterbij haar oudste levende zoon, Ernst, wonen. Zij was toen 83 jaar oud en had een inwonend verpleegster. Zij is ruim twee jaar later op 16 november 1900 overleden.

Van haar vier kinderen waren er drie ongehuwd. Pieter Casper is vrij jong gestorven. Françoise en Emiel hebben een gedeelte van hun volwassen leven bij hun moeder gewoond. Na de dood van Ernestina hebben zij beiden samen in Apeldoorn op de Nassaulaan gewoond. Françoise is in Apeldoorn pensionhoudster geweest, maar dat was geen groot succes. Zij is op 30 april 1901 failliet verklaard, welk faillissement in augustus 1901 is opgeheven⁶⁰. Vanaf oktober 1901 had ze in ieder geval een (betalende?) inwonster, ene Clara Theodora de Graaf. Mogelijk heeft de oudste dochter van Ernst, Johanna, ook een tijd bij haar tante Françoise gewoond. Volgens de overlevering⁵³ is Emiel ongehuwd gebleven omdat hij de verkeerde van twee zussen ten huwelijk had gevraagd. De "verkeerde" zus wilde hem natuurlijk niet en daarna zou hij zijn vergissing niet meer goed hebben durven maken.

Emiel heeft als volontair op een secretarie gewerkt, vermoedelijk in Bathmen waar hij van juni 1885 tot juni 1887 heeft gewoond^B. Hij heeft onder anderen een boek over de wet op het staatstoezicht op de veeartsenijkunde geschreven⁶¹. Emiel is op 5 februari 1914 te Nijmegen overleden.

Françoise Stoppendaal

A Op 1 april 1898 verhuisd naar de Sophialaan in Apeldoorn. Er bevinden zich overigens een aantal merkwaardige discrepanties tussen de adressen van de familieleden Stoppendaal in het adresboek van Apeldoorn en in het bevolkingsregister.

B Emiel is op 2 juni 1885 van Markelo naar Bathmen verhuisd, op 15 juni 1887 van Bathmen naar Hengelo en op 7 november 1887 van Hengelo naar Utrecht. Toen hij zich vestigde in Bathmen had hij geen beroep, bij vestiging in Hengelo was hij volontair op een secretarie (bron: GBA Bathmen en Hengelo)